

4) Стави се ёще на вопросъ : *wie hoch?* колко високо? *wie theuer?* колко скъпо? *wie lang?* колко дълго? *wie weit?* колко далеко? (или и широко), и проч. Н. п.: *Drei Fuß hoch*, три крака високо; *zehn Pfasters die Oka*, десетъ гроша ока-та; *zwei Ellen lang*, *fünf Ellen breit*; два аршина джлагъ; петъ аршина широкъ; *zehn Meilen weit*, десетъ часа (мили) далеко, и проч.

5) Когато двѣ сщществителни сж поставени едно подиръ друго, и кога второ-то служи за изясненіе на първо-то: то второ-то се стави въ сщщій падежъ, както и първо-то. Туй свойство на Нѣмскій языкъ особенно е удобно за *вынителный* падежъ. Слѣдователно ако първо-то сщществително е поставено въ вынителенъ падежъ, то и второ-то се стави въ вынителенъ падежъ. Н. п.: *Sie liebte Stojan*, *einen jungen Hirten*, она обичяше Стояна, одного младъ-овчеря. *Er sah die Bulgaren*, *das gü-tigste Volk in der Welt*, онъ видѣлъ Българы-тъ, най добрый народъ на свѣтъ-тъ.